

deriksfund ned til den nordfjællandfte Sernbane, iffe nordligere end Nyholte, naar det faar en Rentegaranti for Kapitalen og uden videre Indbøkommen, og at det ogfaa vil gjøre det i Stedet for at udfætte fig for, at et nyt Selskab kommer og anlægger en Bane fra Frederiksfund ned til Grønningen, hvilket for den Egn endnu vil være det Seldigfte, men, fom sagt, diſſe 2 Forflag ſtaa iffe i Forbindelfe med hinanden. Mod det førte kan der utvifomt iffe fra nogen Side reijes nogenfomhelſt begrundet Indfigelfe, og jeg haaber, at det i det Hele ſkal tjene til netop at føre hele dette Forhold ind i et lykkeligt Spor og fri os fra, hvad Drdføreren ſelv kalder en ſlet og ufornuftig Bane.

Mrsk: Ved den forrige Behandling af denne Sag ſtemte jeg paa ſamme Side fom det ærede Medlem, der nys talte, og da Forfjællen i Stemmerne var ſaa lille, at, enten det nu blev min Stemme eller en anden, dog en enkelt Stemme kunde ſiges at gjøre Udſlaget, vil jeg baade nu i meget ſaa Træk angive, hvorfor jeg den Gang ſtemte ſaaledes, og tillige antyde, hvorledes jeg i Dag agter at ſtemme. Jeg vil tilſtaa, at jeg tidligere har udtalt ſaa ſikkert fom muligt og holder faſt derved, at jeg til enhver Tid vil gjøre ſaa liden Modſtand fom mulig imod, at det vigtige Konminifikationsmidde, Sernbaner, kommer de fleſt mulige Dele af Landet til Gode, og derfor har det ogfaa været med megen Overvindelfe, at jeg gjorde et Skridt, fom jeg kunde indſe, vilde gjøre det tvivlſomt, hvorledes det vilde falde med dette Stykke Sernbane. Jeg maa imidlertid ſige, at jeg lige overfor Spørgsmaalet om, hvorvidt den Tanke vilde realiſeres, fom Forſlaget hovedſagelig gaar ud paa, nemlig at faae en Sernbane til Frederiksfund, uagtet jeg ſtemte imod at give en Forlængelfe af 4 Mar til det fjællandfte Sernbanefelftab, dog følte mig noget beroliget allerede derved, at ſelv det ærede Medlem fra Frederiksfund (B. Chriſtenſen) dog efter ſin Stemmegivning maatte antages iffe at tro, at det vilde have nogen tilintetgjørende Virkning med Henſyn til at faae Loven vedtaget i den Skikſe, hvori den blev vedtaget. Gansfe viſt er dette et mindre Punkt, men man vil maaffe dog indrømme, at det har nogen Betydning, naar den lokale Rigsdagsmand mener, at en Lov kan gaa igjennem, og man retter ſin Stemmegivning derefter. Paa ſamme Maade fom denne Antydning havde nogen Virkning, ſaaledes maa jeg igjen ſige, at paa den anden Side har det Skridt, fom den høitagede Miniſter har gjort, nu en Virkning paa mig til at gaa til en noget anden Side. Jeg kan nemlig iffe i det, fom er ſket af Miniſteren og i Landſtinget, ſe Andet end, at Miniſteren er gjennemtrængt af en ubetinget Følelſe af, jeg vil iffe tale om, at Loven iffe vil komme ud, thi jeg ſkal iffe omtale, hvorvidt det vilde være muligt at faae Landſtinget

til i Løbet af $\frac{1}{2}$ Time eller et Kvarter at vedtage det, fom vi maatte forandre her i Dag, men jeg taler om, trods det, at Loven kommer ud, hvorvidt det da vilde være muligt at faae den Bane realiſeret, fom Loven giver. Dette maa jeg nemlig anſe det for at være aflagt et meget stort Vidneſbyrd imod, at Miniſteren har riſikeret at lade Loven gaa tilbage her for at faae den forandret, og at Landſtinget med et ſaa overveiende Flertal, ja endog enſtemmig er gaaet ind derpaa. Jeg ſer deri et Beviſ for, at Miniſteren og Landſtinget er gjennemtrængt af den Følelſe, at Loven iffe vilde føre til noget Reſultat, derſom vi iffe forandre vor Stilling. Naar jeg nu har været mod de 4 Mar Forlængelfe, ſaa vil man jo indrømme, at de 4 Mar ere i og for fig iffe ſaa meget, men jeg har til enhver Tid været imod, at der med det fjællandfte Sernbanefelftab paa den Maade fom det ſtiller fig hidtil, handles paa den Baſis, altid at forlænge dets Privilegium. Det er den almindelige Grund, fom udvæde ſin almindelige Virkning paa mig ved min Stemmegivning dengang, og ſom alſaa førte til det Reſultat, jeg har nævnt. Jeg har nemlig faaet det Indtryk, at der overhovedet iffe kan handles med det fjællandfte Sernbanefelftab om Anlægget af en Bane, den maa ſaa gaa igjennem ſaa frugtbare Egne den vil. — Den ærede Drdfører har netop i Dag ſtærkt pointeret, at det Land, der her er Tale om at føre Sernbanen igjennem, er et meget frugtbart Land. — Man kan alſaa iffe tilbyde dette Selskab den gunſtigſte Udvidelfe af dets Banenet, uden at det betragter det ſom en Handel, hvorfor det vilde have Bederlag, ſelv om det er en Gunſt, man i Børligheden giver det, og dette Bederlag ſkal altid være en Forlængelfe af Selskabets tvungne Exiſtents. Dette er jeg overhovedet imod, og jeg er i det Hele imod det i dette Tilfælde. Det har været den almindelige Grund til at ſtemme, fom jeg gjorde forleden Dag, men jeg ſkal indrømme, at have vi kunnet handle med Selskabet paa denne Baſis tidligere, ſaa kunne vi gjøre det denne ene Gang endnu; jeg for mit Vedkommende vil kun udtale ſom min Henſigt, at det er tidſte Gang, jeg indlader mig derpaa, og jeg giver det alſaa til den høitærede Miniſter ſom et Parſel, der naturligviſ for en enkelt Stemme iffe har ſaa meget at betyde, men det kan dog ſiges at være Noget, at der advares derimod i Forveien. Man kan alſaa iffe forvente mig i, at jeg ved en anden Leilighed under alle Omſtændigheder iffe vil gaa ind derpaa. Jeg vil ſige, hvorfor jeg er ſaa ſtærkt imod dette. En tidligere Indenrigsminiſter har ſom en Grundſætning udtalt, at da nu det fjællandfte Selskab havde faaet den overveiende Del af de Hovedlinier, der kunne drages i Sjælland, ſaa vilde det være ønſkeligt og naturligt, at dette Selskab i det Hele var Indehaver af det hele Net i Sjælland, ligefom den ſamme Miniſter udtalte, at det for Tyens og Syl-